

27 OKT. 1992

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

2. k.
1992/1110/11-1
pc

Justitsministeriet har i skrivelse af 15. oktober 1992 (J.nr. 1992-700-854) anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse til brug for Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 33, der den 9. oktober 1992 er stillet til justitsministeren af medlem af Folketinget Lilli Gyldenkilde (SF) i henhold til forretningsordenens § 20.

I spørgsmålet anmodes om justitsministerens vurdering af, hvorvidt der i lovgivningen er hjemmel til, at kommuner opkræver et gebyr for udsendelse af rykkerskrivelser m.v., hvis størrelse overstiger de med udsendelsen forbundne omkostninger.

Indenrigsministeriet kan i denne anledning oplyse følgende:

§§ 1 og 2, i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner er sålydende:

"§ 1. Loven finder anvendelse, hvis ikke andet er bestemt ved eller i henhold til lov.

§ 2. Amtsrådet kan bestemme, at der skal betales gebyr til amtskommunen for erindringsskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves af amtskommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for erindringsskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves eller inddrives af kommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte gebyrer kan højst udgøre 200 kr."

For så vidt angår erindringskrivelser, er betingelserne for, at en kommunalbestyrelse eller et amtsråd kan træffe beslutning om opkrævning af gebyrer ved udsendelse af sådanne skrivelser i henhold til gebyrloven, således, at der ikke i den øvrige lovgivning er fastsat særlige regler om opkrævning af gebyrer ved udsendelse af erindringskrivelser, at der er tale om ydelser, der opkræves eller inddrives af kommunen - for så vidt angår amtskommuner, at der er tale om ydelser, der opkræves af amtskommunen - og at ydelserne i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

En kommunalbestyrelses eller et amtsråds beslutning om at opkræve et gebyr, der højst udgør 200 kr., er således hjemlet i gebyrloven, og en kommunalbestyrelses eller et amtsråds fastsættelse af et gebyr på 200 kr. i henhold til gebyrloven vil derfor være lovlig, uafhængigt af den konkrete restances størrelse og uanset, om de faktiske omkostninger, der er forbundet med kommunens eller amtskommunens udsendelse af en erindringskrivelse, kan opgøres til mindre end 200 kr.

Det tilføjes, at der i bemærkningerne til forslaget til gebyrloven bl.a. er anført følgende:

"Det forudsættes i øvrigt, at amtskommunernes og kommunernes almindelige inddrivelsesmønster opretholdes, og at indførelse af hjemmel for gebyrer ikke giver anledning til en hyppigere anvendelse af erindringskrivelser, end der er saglig begrundelse for."

Der kan i øvrigt henvises til Rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne om opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter, maj 1992, pkt. 190, hvor gebyrloven er omtalt, og Rigsrevisionen anfører, at det vil være hensigtsmæssigt, at det overvejes at tilvejebringe tilsvarende regler på det statslige område. Kopi af pkt. 190 vedlægges til orientering.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen

/Pernille Christensen